

KERST

IK BEN LANG BLIJVEN ZOEKEN
NAAR MIJN MAMA VAN VROEGER.

IK BLEEF HOPEN OP EEN REACTIE,
EEN BLIJK VAN HERKENNING.

iets.

Mij HEAKENDE ZE ALS EERSTE
NIET MEER. ZE WAS OOK ALTIJD
BOOS OP MIJ.

EERST PROBEERDE IK DE
STILTE TE VULLEN.

DOOR ZELF TE PRATEN,
HERINNERINGEN OP TE HALEN.

MAAR HOE MEER MAMA
VERDWEEN,

HOE MINDER IK WIST HOE IK
NOG EEN DOCHTER KON ZIJN.
WAT KON IK NOG BETEKENEN?

MAMA WAS VROEGER ALTIJD
PIEKFIJN GEKLEED, PERFECT
OPGEMAAKT IK KON HAAR
NOG VERZORGEN,

HAAR WEER MOOI MAKEN
ZOALS VROEGER.

HAAR HAAR TROTS TERUG
GEVEN.

ZE LEEK HET FIJN TE
VINDEN.

MIJN DOCHTERS KOESTERDEN
GEEN VERWACHTINGEN.

ZE DEDEN GEWOON WAT ZE HET
LIEFSTE DOEN: ZINGEN

ZONDER HET BEWUST TE PRO-
BEREN, DEDEN ZIJ WAT IK NIET
KON:

HAAR TROOSTEN MET KERST-
LIEDJES IN DE WINTER, LENTE,
HERFST EN ZOMER.

